

Молитвено обиљежена трећа годишњица од устоличења Митрополита Јоаникија

Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски и Егзарх свештеног Трона пећког г. Јоаникије данас, 5. септембра, на оданије празника Успења Пресвете Богородице, служио је Свету архијерејску литургију у Цетињском манастиру, уз саслужење архимандрита Пајсија, изабраног епископа диоклијског, игумана ове свете обитељи, свештенства и свештеномонаштва Митрополије црногорско-приморске и епархија Бањалучке и Будимљанско-никшићке.

Данашњим евхаристијским сабрањем молитвено је обиљежена трећа година од устоличења Митрополита црногорско-приморског г. Јоаникија.

О. Алексанадар Лекић: Митрополит Јоаникије се моли да се сви саберемо око Светог олтару извора живе воде

По прочитаном јеванђелском зачалу сабранима се обратио протојереј Алексанадар Лекић који је казао да се данас на оданије Успења Пресвете Богородице опет и опет радујемо Мајци Божијој и кличемо: Радуј се невјесто

нечувјесна“.

„Њен живот се може сабрати и најбоље описати у ријечима оне чудесне пјесме, чиј један стих гласи: Радуј се, вјеро у оно о чему треба ћутати! Дакле, само вјером, дубоким молитвеним ћутањем, можемо приступити Мајци Божијој и схватити Њену свету личност“, бесједио је отац Алексанадар.

Појаснио је да том вјером и тим дубоким ћутањем можемо проматрати, разумјети цио живот Пресвете Богородице, од Њеног рођења од остаралих родитеља Јоакима и Ане..., Њеног бесјеменог зачећа од Духа Светога и рађања Сина Божијег, па до Њеног Успенија – упокојења. Она је Она која је часнија од херувима и неупоредиво славнија од серафима, Она је Она којој се радује сав ангелски сабор и људски род, па ипак Она је људско биће и Она на крају умире. Величанствена сцена сахране Мајке Божије, Њеног Успења, у нашим храмовима осликава се на западном зиду.

„Сахрана, смрт, као и свака сахрана и смрт, носе бол, жалост, тугу... и апостоли и неки епископи око Њеног одра плачу. Међутим, ако се удубимо у ту свету слику, видјећемо како се та перспектива мијења, долази једна Небеска перспектива. И видимо шта се дешава, а дешава се преображај смрти у живот. Она својом смрћу побјеђује смрт, зато што је Она Мати Живота. И Христос долази са Светим анђелима и узима Њену душу у наручје – каква величанствена сцена! И као што је Она држала Њега у наручју када Га је родила, како сликамо на икони Божића, тако сада Он држи душу своје Мајке. И не само то, него након три дана, учи нас свето предање Цркве, гроб Њен је празан. Господ је узео Њено тијело и тако знаменовао први пут то свеопште васкрсење које сви ми чекамо.“

Потом је подсјетио на још један величанствен стих: Радуј се, Повјеренице тајанственог савјета! Она је Она којој је нешто велико, највеће на овоме свијету, повјерено:

„Она је Повјереница савјета Свете Тројице, а тај савјет, можемо рећи, одлучио је да један од Свете Тројице, Син Божији постане човјек, да уђе у матицу живота. И то је та велика и највећа благовијест и зато ми славио оволико Мајку Божију, и зато су храмови оволико Њој посвећени.“

Подсјетивши на ријечи светитеља којег данас славио, Светог Иринеја Лионског, да је Христос Богочовјек постао све оно што смо ми, да би ми постали све што је Он, казао је да је ту велику истину о нашем спасењу и обожењу, о прослављењу људске природе, о правом смислу људског живота

који је већи од смрти, Црква Божија свједочи ево 2000 година. То свједочи и ова светиња Божија на Цетињу посвећена Пресветој Богородици кроз вијекове иако је било тешких времена.

„Ова светиња Божија ће опстати и живјеће јер је чува Мајка Божија, ова светиња ће опстати и живјеће јер је осјењује својим благословом десница Светог Јована Крститеља и Часни крст Господњи. Ова светиња ће живјети и опстаће јер је њен чувар и овдје домаћин Свети Петар Цетињски. На крају ова светиња ће опстати и живјеће јер Бог шаље овој Светосавској столици велике архипастире кроз вјекове па све до данашњих дана, до нашег Митрополита оца и учитеља Архиепископа Јоаникија, чију данас трећу годишњицу од устоличења у овај Свети трон помињемо“, истакао је протојереј Алексанадар Лекић.

Митрополит је, и као игуман некада и сада као Митрополит, узео велики крст који ова велика светиња даје и он је, како је нагласио прота, то своје распеће присајединио Христовом животворном распећу те зато и он може да каже као апостол: Јер смо и ми слаби у Њему, али ћемо живјети Божијом силом за вас.

„То је живот и дјело нашега Митрополита Јоаникија. Он живи том крстоваскрсном силом Божијом за све нас, за сав повјерени му народ. Он се моли за оне који су се бацили каменом на њега и оне који су упутили погрдне ријечи за њега. Он их зове и моли се да се и они саберу, да се сви саберемо око овог кивота Миротворца и Чудотворца. Он се моли у овој светињи, да се и они саберу око овог Светог олтара извора живе воде, а не да копају, како каже пророк, испроваљиване бунаре у којима нема воде. Да се не сабирају око оних лажних пророка, како смо чули данас у Јеванђељу, и лажних апостола. Господ да га укријепи на том његовом апостолском путу у све дане његовог живота и да се моли и да нас закриљује својим молитвама у овом тешком времену великих искушења“, закључио је протојереј Алексанадар Лекић.

Митрополит Јоаникије: Ову свету службу настављамо онако како је Свети Сава благословио и како су то Свети Петар Цетињски и Петар Други Ловћански Тајновидац својим примјером показали

Високопреосвећени Митрополит Јоаникије, по отпусту Свете литургије, казао је да је Јеванђеље Божије живи, живоносни извор чисте, исцјељујуће, бистре воде живота, који је Господ Исус Христос предао Светим апостолима, а они својим наследницима да га чувају, да пију са њега, да од њега узрастају духовно, испуњавају се Божијом мудрошћу и благодаћу.

„И тако су не сам о Свети апостоли, него и њихови насљедници тај извор вјере, извор живота, извор радости, извор наше бесмртности, чували кроз сва времена до дана данашњег, а међу њима и наши Свети оци од Светога Кирила и Методија...преко Светог Јована Владимира, Светога оца нешега Саве, Светога Симеона и осталих Немањића Божијих угодника, архиепископа и патријарха српских и посебно овдје желимо да поменемо Светога Василија Острошкога и Светога Петра Цетињског који су ово свету Светосавску столицу утврдили и очували у најтежим временима“, казао је Владика.

Преко 800 година Епископија зетска, Митрополија црногорско-приморска чува тај живоносни источник Светога јеванђеља Божијег наше свете православне вјере и њиме оплемењује, просвећује, надахњује, обнавља духовно стално наш народ и нашу Свету цркву:

„И ево, хвала Богу, ми настављамо. Тако је Бог одредио да, иако недостојни ове свете узвишене апостолске службе, наставимо дјело наших великих и светих претходника, међу њима последњег у низу, али свакако по угледу и заслугама великога, једнога од највећих, нашега претходника Митрополита Амфилохија. Наша прва обавеза је да чувамо чистим и непомућеним тај бистри извор Јеванђеља Божјег свете православне вјере коју проповједамо, којом се надахњујемо, којом живимо, којом дишемо, која нас обједињује, просвећује, оплемењује, даје нам снагу, посебно нам даје снагу да издржимо тешке моменте у нашим животима.“

Поред обавезе да тај извор чувамо чистим и на сваки могући начин штитимо, исто је тако, казао је Високопреосвећени Митрополит, „наша обавеза је да чувамо свето и велико наслеђе од Светих Кирила и Методија, Светога Јована Владимира, Симеона и Саве, Немањића и наших великих претходника светитеља и угодника Божијих, и све оно што су на пољу културе, духовности, честитости и узвишених идеала, радили наши свети преци и то уризничили у насљеђе Митрополије црногорско-приморске.

„Није мала обавеза. Међутим, имамо велику сигурност зато што је Божји благослов и извор воде живе, живоносне, Јеванђеља Божијег, чист и

непомућен, са кога пијемо, са кога се обнављамо и са кога живимо, па имамо и молитве Светих Божијих угодника и славне и узвишене примјере наших претходника и Божијих угодника из рода нашега“, бесједио је Владика и посебно истакао подршку свештенства и монаштва, јер нико сам не може учинити ништа добро ако нема подршку, ако није у сагласју са свима онима на које га је Бог упутио.

Митрополит црногорско-приморски је истакао да ову свету службу врши и наставља онако како је Свети Сава благословио, завјештава и упутио, и како су то Свети Петар Цетињски, Петар Други Ловћански Тајновидац својим примјером показали, да се жртвују за свету вјеру православну, за свој народ и своје светиње:

„Ево три године од кад је било наше устоличење. Знамо да је било и неких тешкоћа, али све смо их поднијели захваљујући милости и помоћи Божијој, која нас је кријепила. И никоме ништа, нећу рећи нијесмо замјерили, али никога осудили нијесмо и није се наше срце испунило мржњом. Има тих ситних подметања и ситне пакости, понекад и крупне, које доживљавамо од наших противника. А шта ми да очекујемо у овоме свијету ако је Господ Исус Христос испио неправду и пакост примио од људи!? Како ћемо ми бити Христови ако и ми нијесмо спремни исто да поднесемо.“

Владика је позвао оне који се противе, да буду људи, да своја срца не испуњавају стално мржњом, јер мржња разара, убија и то није то добро ни за њих, ни за њихове породице потомство, а свакако није добро ни за наш народ, ни за нашу отаџбину.

„Него сјећајући се како је Свети Петар Цетињски трпио искушења и страдања од својих противника којих је било међу повјереном му паством, ја немам шта да додам, нити било шта више да кажем, само да изразим своју спремност да ћемо истрпјети увреде од браће до краја уз Божију помоћ, молећи се Богу и за ближње и за даљње, и за пријатеље и за непријатеље, и то је наша света служба. И ми и наше свештенство наставићемо са још већом пажњом да чувамо тај живи и живоносни извор“, поручио је Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски и Егзарх свештеног Трона пећког г. Јоаникије.

Весна Девећ

mitropolija.com